“Passar a jugar de lateral m’ha fet bé”

“Quan vaig tornar a Girona no sabia la idea que tenia el club amb mi i va ser anar a l’entrenament i Míchel em va dir que em volia de lateral”
“Vaig pensar que en aquesta posició jugaria més i millor”

Jairo izquierdo a la casa del club de golf del PGA
QUIM PUIG.

Amb un somriure, després de l’entrenament, arriba Jairo Izquierdo (Santa Cruz de Tenerife, 1993) a la casa del club de golf del PGA de La Vinya per dinar. És conscient, però, que abans té una trobada amb aquest diari, amb qui s’asseu, després de posar per a les fotografies, per parlar, amb bon discurs i sense pressa, de com ho veu tot plegat en la seva segona etapa al Girona.

Com és Jairo fora del futbol?Soc molt casolà. M’agrada estar a casa amb la meva dona i la meva filla, que té dos anys. Soc molt tranquil, però sí que és veritat que ara amb la nena surto més. Ara, a més, encara que faci fred, fa sol i es pot passejar i s’està molt bé.Quina rutina té? Entrena, dina aquí... i després?Vaig cap a casa, recullo a la nena a la guarderia i dormo una mica amb ella. Després sortim a fer un passeig o si estic molt cansat em quedo a casa i surt la meva dona, però quan no també vaig amb elles. També jugo amb l’ordinador, m’agrada bastant i jugo a gairebé tots els tipus de joc. Menys als de futbol (riu), a qualsevol pràcticament. Ara menys, amb la nena, òbviament, hi ha un canvi gran en la vida, però quan tinc una mica de temps sí, i aprofito també per xerrar amb la gent de Tenerife, amb els meus amics, que els veig poc, i com ells també juguen, parlem i m’ho passo bé. Desconnecto de tot.Li agrada Girona?Sí. De fet, en el primer any vaig viure al centre, i ara també. M’agrada molt. A la meva dona també li encanta i és una ciutat molt maca per viure. No molt gran, que això també ens agrada i hi estem molt contents.Vostè és de Tenerife, tampoc està malament...Sí, però jo per exemple tinc clar que allà no hi viuré. Si puc, em compraré alguna cosa per quan hi vagi però se’m fa petit. M’he acabat acostumant a això, que en quatre hores, cinc hores ets on vulguis.I de Cadis, on va jugar la temporada passada, què me’n diu?S’hi viu molt bé també. Jo vivia a Xerez però. Hi ha alguns jugadors que viuen a Xerez, d’altres a Puerto de Santa María... la primera etapa que vaig estar allà vivia a Xerez, ens va agradar i vam tornar. Jo, de fet, a tot arreu on he viscut he estat molt bé, també he estat a Extremadura, a Melilla i he estat molt bé.Al Cadis, precisament, va anar-hi després de la final perduda contra l’Elx (2020). Quin cos se li queda recordant aquella campanya en la seva primera etapa aquí al Girona?Va tenir un final amarg. Va ser un any estrany, amb la Covid pel mig, teníem una plantilla espectacular que era per quedar primers i la cosa no va sortir com esperàvem. Amb molts canvis d’entrenador..., una mica de tot, crec. Però al final, amb tot això, que teníem unes expectatives que no vam complir i amb la plantilla sense acabar de rendir, al final ens hi vam ficar i vam estar a un pas de pujar. I això és el pitjor, que vam estar a les portes. Va ser una pena també l’anada de la final al camp de l’Elx, en un camp on no es podia jugar gens. Allò va ser ridícul..., però bé..., mala sort. La veritat és que cada vegada que ho recordem al vestidor ens donem cops de cap contra la paret.Per què creu que no es va pujar?Teníem una plantilla increïble jugador per jugador. Ens veies entrenant i hi havia un nivell fantàstic, però després no vam saber rendir. No sé què va passar, però es veia que no..., menys al final en l’últim tram amb Francisco, en què la gent va mostrar el nivell que havia de mostrar; traient aquest tram, l’equip no va acabar de rutllar. Sí que en alguns moments va fer-ho, hi havia gent que va rendir en alguns moments, però no es va tenir un nivell bo de forma constant, que era

el que s'esperava d'aquesta plantilla.Des del punt de vista individual, com va viure aquella temporada?Hi va haver un moment amb Martí que vaig jugar bastant i em trobava bé, però a partir d'aquell moment jo mateix sabia que no estava al nivell. Al final potser vaig acabar millor, però no em trobava bé. No ho sé..., una mica de tot. A més, va coincidir també que va arribar Brandon, ell va començar a entrar i va fer-ho bé, jo tampoc estava bé i havia de jugar ell. I així fins que es va lesionar, que realment és el pitjor que ens va passar perquè era dels que millor estaven. Però no va ser un any fàcil per a mi, futbolísticament. La resta, molt bé –el vestidor, vivia bé, la gent...–, però no vaig estar bé a la gespa.I no sap per què no va estar bé?No. No ho sé. Tampoc va ser només el meu rendiment; no és casualitat que diversos jugadors aquell any no estiguessin al nivell. Potser en alguns moments sí, però no va ser un rendiment continu, que és el que necessitava l'equip. Va ser un any superestrany i si a això hi sumem l'aturada per la Covid, doncs pitjor. També ens vam crear unes expectatives tots i al final és difícil, perquè la segona és molt complicada.Al final posa el rumb cap al Cadis, on va jugar la campanya passada (2020/21).Vaig acabar fotut per no pujar i em van trucar de primera: mai hi havia jugat i és una oportunitat que es pot donar un cop a la vida. I jo sabia que aquí no és que no comptessin amb mi, però tampoc em van dir que no pogués marxar. Em van dir que si volia marxar ens ho miraríem perquè tothom estigués d'acord i, finalment, es va arribar a un acord i vaig marxar. Vaig jugar a primera, una cosa que no tothom aconsegueix i que ja tinc.Com va anar l'experiència?Bé. També va ser un any que no vaig poder disfrutar com s'ha de disfrutar perquè no hi havia afició. Vas a estadis com el Camp Nou i no hi ha gent. I contra el Madrid vam jugar a Valdebebas. Et queda això de no haver pogut disfrutar aquest ambient, però sí que és cert que jugar a primera és una altra cosa. Tant de bo hi torni aviat i tant de bo sigui amb el Girona. És un gran record, ens vam salvar bé, guanyant equips com el Barça i el Madrid, i mai ho oblidaré.Per què no es va quedar?Tenia una opció de compra obligatòria basada en uns minuts jugats que no vaig complir, per poc, i vaig tornar aquí. Quan vaig tornar a Girona no sabia tampoc la idea que tenia el club perquè no m'havia dit si comptava amb mi o no. Estava en l'aire, i va ser anar a entrenar i Míchel em va dir: "Mira, jo et vull provar de lateral. Sé que ets extrem, però et vull provar de lateral." I a partir d'aquí ja em van dir que em quedava i jo, doncs, content.Que Míchel el veiés de lateral va ser clau, doncs.Crec que sí. Perquè d'acord amb la seva manera de jugar i el que vol dels jugadors de dalt, penso que m'hauria costat més entrar perquè a ell li agrada més la gent amb més talent. Baena, Borja, Samu tenen molt de talent, no perden la pilota, i crec que m'hauria costat més entrar. Però de lateral, sí. Ha estat un canvi que m'ha anat bé a mi, i m'imagino que a ell també [riu].No el va sorprendre que el volgués de defensa?A Cadis també he jugat en moltes posicions depenent del que vulgui l'entrenador. Crec que una de les qualitats que tinc és que tàcticament soc disciplinat i em puc adaptar. Contra el Barça, per exemple, Cervera em va posar a la banda dreta, d'extrem, i em va dir: "La jugada que fa Messi, que sempre la passa a Jordi Alba, aquest la hi torna i l'altre marca gol, no vull que la facin. Tu defensa Jordi Alba, no estàs per atacar ni res, tu defensa Jordi Alba com si fossis un lateral." I em vaig passar el partit amb Jordi Alba corrent cap amunt i cap avall. I ja està. I em deia: "Si ens marquen un gol perquè Messi la pica a algú altre i tu corres enrere, és culpa meva, però si l'agafa Jordi Alba és culpa teva." [Aquell dia el Cadis va guanyar el Barça per 2-1.]Expliqui'm aquella primera conversa amb l'entrenador.Em va comentar que em provaria de lateral. I jo vaig dir-li: "Perfecte, no hi ha cap problema, endavant." Ja hi havia jugat al Cadis alguna vegada. Ell em va dir això: "Et provaré de lateral i també d'extrem." Però d'extrem no m'hi ha provat mai [riu].Però no li va fer vertigen? En el sentit que començava la temporada sent un dels dos laterals esquerres de la plantilla, no pas un comodí.Si m'ho hagués dit amb 20 anys, potser sí que hauria dit "buf". Però ara soc un professional d'això i és una posició en què, sobretot en el Cadis, tot i jugar d'extrem, defenses molt, perquè és així i és la teva obligació. Aleshores és una cosa que no em va xocar. Són els anys, perquè ja li ho dic, amb 18 anys al Tenerife em volien posar de lateral també i vaig dir que no. L'edat et fa pensar i vaig reflexionar que de lateral potser jugaria més i millor.Va recollir el guant, a més, adjudicant-se el número 3.Quedaven pocs números... tenia el 12 i quan va marxar Mojivaig agafar el 3. M'agraden els números d'un dígit, dels que en tenen dos com a molt l'11.De defensa com s'hi sent? Es produeixen situacions a les quals potser no està tan habituat com els un contra un, o accions de centrada a l'àrea en què ha de marcar.Les situacions de centrades laterals és el que més em costa i el que més estic intentant millorar. Has de mirar el teu, estar ben posicionat i això és el que més em costa. Els un contra un no tant. Al final si el rival té espai és córrer cap enrere, i si no en té, estar-hi a sobre. El que em costa més són les centrades, però són situacions fotudes per a tothom... Has de mirar la

pilota, el rival i si la centrada és bona..., és fotut. És una situació en què penso i en què estic entrenant. Però estic content amb la posició i molt còmode.I ara amb el canvi de sistema al 3-5-2, de carriler encara més entenc.Millor encara, sí. Al final pots tirar més cap a dalt. Hi ha vegades que jugant amb 4 no tires cap a endavant perquè veus que només hi ha dos centrals. I també els migcampistes que tenim son de joc, que sí, que poden fer la funció de robar, fer quilòmetres, però son de jugar, de toc, de molta qualitat. Amb cinc al darrera molt millor jo crec.A nivell col·lectiu també hi ha hagut millora amb el nou sistema.La gent de dalt que juga per dins està molt més còmode, els tres de darrera també estan millor... és un canvi que ha beneficiat a tothom.A l'equip, com el veu?Al principi vam fer partits que no van ser bons i n'hi va haver en què vam encaixar amb errades defensives clares. Errades de detalls, en què es pot fer més. Hi ha gols que són detalls, detalls que et marquen, i de sumar un punt o tres, et quedes a res. Ara aquesta última setmana de tres partits hem fet partits bons, partits millors, però també és cert que hem tornat a fallar en aquests petits detalls. En l'últim partit contra el Saragossa, crec que no ens van xutar a porteria en tota la primera part i nosaltres vam estar bastant bé en atac també; de fet ens van anul·lar dos gols, ben anul·lats, però vam generar. Però al final, el que li dic, una jugada que és errada meva perquè haig de tancar més, un altre que al final la posa endarrere i no arribem i ens el fan. Petits detalls. I en això estem intentant insistir. Fem moltes coses bé com perquè per aquests petits detalls ens castiguin d'aquesta manera.I això com es treballa?Crec que és un tema de concentració. Miri, el gol del Saragossa, si jo en aquell moment faig tres passes cap a dins, la passada no entra. Per exemple. Costa, perquè quan fas tantes coses bé, n'hi ha que se t'escapen. Hem d'agafar i dir "estem fent tot això bé, doncs això no ho podem fer malament". Tenim de bo que l'equip està compromès, tothom, del primer a l'últim, del més jove al més vell, i això es nota. Cada dia els entrenaments i els partits son millors. M'està agradant molt l'equip. Futbolistes com Borja, Samu, Baena, que son molt bons i a vegades costa que aquesta gent treballi, s'estan comprometent defensivament i saben que ho han de fer. S'hi estan deixant la pell. La gent ha fet un canvi, sense pilota i amb pilota, que ara generem. Hi havia partits que no generàvem res i semblava que si no era una centrada a l'àrea i Stuani no rematava entre tres no marcaríem. Hi ha hagut un canvi i anirà a més.És optimista doncs.Sí. També crec que una cosa que no hi havia i que aquest darrer partit va passar és que els canvis entren i milloren l'equip. Va entrar gent jove, en una situació fotuda perdent 0-1, amb l'equip que ho ha intentat tot i no li ha arribat, doncs van entrar i van proposar. Darío [Sarmiento] va entrar i volia la pilota, Óscar [Ureña], va entrar i volia la pilota. Aquesta gent ens donarà molt. Crec que els joves de l'equip tenen moltíssim talent i ens donaran molt.Amb Míchel aquí s'ha trobat una proposta antagònica a la que tenia amb Álvaro Cervera al Cadis.Míchel té una cosa i és que t'ho explica molt clar. No et diu "anem a jugar" sense dir-te com. Jo he tingut entrenadors que et diuen "hem de jugar" i tu després penses: "Sí, i ara què?" Míchel vol jugar i ho treballa bé. Sempre et dona solucions. De fet, en el partit et pot semblar que no hi ha solució però després quan veus el vídeo et diu "és que és això" i és veritat, ell t'havia donat abans la solució. En to de broma, sempre em diu: "Jo ofensivament vull que facis el que faig jo i defensivament el que feies amb Cervera." [Riu.] Treballa molt i, a més, ha canviat el sistema i ha adaptat les seves idees a un esquema diferent i no és fàcil per a un entrenador.I Cervera canvia molt?És igual però al revés. Defensivament treballaràs. La gent sap que ha de córrer i ens deia: "Si correm més que el rival, tindrem possibilitats de guanyar el partit". És així. Defensivament estar junts, córrer, que l'extrem no es quedi despenjat... ell també té a cinc o sis jugadors que porten amb ell temps i quan arribes allà ells son la seva extensió a la gespa. Et diuen: "Mira, aquí primer fem això. Tot el què puguis fer en atac després i ens pugui anar bé, perfecte, però primer defensivament hem de fer això i hem de córrer tots. Sinó no funciona". I així és.Què té aquest equip del Cadis per ser tan competitiu? El curs (2019/20) que van pujar directament no tenien pas millor plantilla que el Girona i en el següent (2020/21), ja amb vostè allà, es van salvar de sobres a primera, contra pronòstic es podria dir.Ell té clares diverses coses. Amb pilota, evitar perdre-la al teu camp. Més val refusar una pilota que intentar jugar-te-la i que te la robin. I més a primera, que de deu ocasions nou seran gol; a segona potser menys. I a camp rival, quan arribes a dalt, finalitzar la jugada sempre. Si pots centrar, no retallis, centra encara que no hi hagi ningú. Demanava acabar la jugada perquè si retalles i te la prenen, venen el contraatac i els problemes. Ell sempre deia una cosa que em va quedar: "S'ha de defensar sempre mirant endavant." I és veritat. En tots els partits en què defensàvem amb el Cadis corrent cap enrere perquè estàvem avançats perdíem la pilota i havíem de córrer enrere a defensar a l'espai, perdíem. En canvi, quan defensàvem mirant endavant i ben col·locats, era millor. És una frase que serveix

per a tots els equips, defensar mirant endavant, i hi ha dues opcions: estar ben col·locats i que vinguin o anar cap endavant i anar a buscar el rival en la pressió.I aquest Girona què prefereix?Aquí estem més còmodes anant a pressionar que quan ens fiquem al darrere. Quan ens fiquem al darrere, no patim, però la gent no està còmoda. En el Cadis, la gent quan estava al darrere estava còmoda, gairebé disfrutant, però aquí no. I hem d'aprendre a patir en aquestes situacions perquè no tots els equips ens tancaran al nostre camp, però hi haurà trams en què sí que ens hi ficaran i hem d'estar còmodes, saber patir en aquestes situacions. I quan tinguem la pilota, saber que hem de mantenir-la per no tornar a estar allà ficats. Estem més còmodes pressionant a dalt i es veu, ja que en robem moltes o el rival xuta cap amunt perquè no la pot treure, però si ens superen la pressió o pel que sigui ens tanquen al darrere hem de saber patir. Ho estem millorant també, crec.Quin objectiu tenen en la temporada?Aquest equip vol jugar el play-off. És la veritat. Però sabem que amb el que hem fet no ens arriba. Hem de millorar coses, ho estem fent i si seguim i els resultats es donen podrem aconseguir-ho. En el dia d'avui, sabem que no. Tenim pocs punts, estem allà ficats i el primer que volem fer és sortir i treure el cap i agafar aiDiumenge al camp del Fuenlabrada. Quin partit preveu?Sabem que és un equip que aturarà les jugades, quan superem una línia faran falta. En els seus partits es juga poc de temps i hi haurà molta pilota aturada. Hem d'intentar que no sigui així, tot i que hi haurà moments que haurem de fer el seu joc i haurem de fer-ho bé. També tenim gent capaç, tenim a Bueno, Juanpe i Bernardo que son tres bèsties. Quan s'hagi de fer es farà, però hem d'intentar que no estiguin còmodes jugant com estem fent. Serà un partit molt dur, com tots, a tot arreu es pateix. Sabem el que hem de fer.

Publicat a:

Font del document:
http://www.lesportiudecatalunya.cat/girona/article/2050357-passar-a-jugar-de-lateral-m-ha-fet-be.html